

Největší zátěž

My o to nestojíme
my tady nečekáme
na žádný boží království
Jediný, o čem sníme
jediný, co žádáme
je o trochu míň bezpráví

My už tu nevěříme
na žádný spasitele
korunovaný marností
My to na sebe berem
v dobrém i ve zlém
pozvednem svoje číše hořkosti

Můžeš zůstat
zamknout se v bytě
zatáhnout závěsy
Přerovnat fotky v albech
to, co je jistý
to, na čem záleží

Můžeš zkoušet jít po paměti
odkrokovat pokoje
zkontrolovat zásoby
Ať už se nic víc nevzpouzí
ať už se nic víc nebudí

Ale co si počneš

když se tě nějaký démon zeptá
jestli chceš všechno stejně znova

Všechny tvý omyly, všechny tvý bolesti
všechny ty krásný rána
Celej ten věčnej kolotoč s rozvrzanejma ložiskama

A pak dřív, než mu stihneš odpovědět
tě chytne a začne ti tančit po hlavě

A v tvý hlavě se rodí novej vesmír
a je lehčí než tvý svědomí

A pádí
celý svět pádí
jako by nezbýval žádný čas
a celý ti ožívá pod rukama
aby se vzápětí zhroutil zas

My o to nestojíme
my tady nečekáme
na žádný boží království
Jediný, o čem sníme
jediný, co žádáme
je o trochu míň bezpráví

My už tu nevěříme
na žádný spasitele
korunovaný marností
My to na sebe berem

v dobrém i ve zlém
pozvednem svoje číše hořkosti

Empedoklés

At' projde peklem, kdo hledá ráj

Ústa z lávy, zem okradená
Vidím do vnitřku vně okraj neokraj

Přijmu tvé pozvání
co strach neohlídá

Kde pevně stojíš, mně se pod nohama země ztrácí
Já trpím závratěma a ty lítáš po oblacích
Kde pevně stojíš, mně se pod nohama země ztrácí
Já trpím závratěma a ty lítáš po oblacích

Své rozhodnutí lámu jak chleba
Vždy jednou nohou v botách Empedokla

A jen co přijme, už zas odmítá
Střevíc vyvrhne, vrací do života

plivnutím na místo objetí

Pálí se pot po tmě

Nedochází, tak pojd' po dně

Nedochvílí, to vůbec nevadí

Kde pevně stojíš, mně se pod nohama země ztrácí

Já trpím závratěma a ty lítáš po oblacích

Kde pevně stojíš, mně se pod nohama země ztrácí

Já trpím závratěma a ty lítáš po oblacích

A možná to, co ti věřím, je život

A možná to, před čím utíkám, je život

A možná to, co ti svěřím, je život

A možná to, co mě mrazí

je že mi vycházíš vstříc víc, než bych si přál

A pálí se pot po tmě

Nedochází, tak pojd' po dně

Nedochvílí, to vůbec nevadí

Pronajatý

Plíseň na zdi, stropem to prosakuje

když jednou víc zaprší

Přetírám to barvou ředěnou savem

nevím po kolikátý

Trubky topení jsou zas zavzdušněny

V koberci prach se drží

Ted' už zbejvá jen to tu zapálit

Je to jen pronajatý

Nebudu jíst ani pít ani smát se

Nebudu dýchat, toho se musím vzdát

Nebudu koukat, co mi mizí v dálce

Jen jiná žízeň a jiný hlad

Pouhá chvíle stačí a už tě to vláčí

bůhví kam

Nevíš ani, jak se to utahuje

jak se to uzamyká

Černá díra vprostřed tvý galaxie

už se nezahojí

Škvírou pod okny tě to protahuje

Nechod' tam, když se bojíš

Nebudu jíst ani pít ani smát se

Nebudu dýchat, toho se musím vzdát

Nebudu koukat, co mi mizí v dálce

Jen jiná žízeň a jiný, jiný hlad

Vidíš slyšíš

Tříštím

se o podrážky bot na silných nohách

Podléhám těm svodům

kopíruje eskalátory do metra

Ještě

že si zvykám

Blízké

jak kola na koleji drtí rány zvenčí

Choulí se ve mně

instinkt, držíme se při zemi

Stejně

jsme si cizí

Zem

a nesenesitelná tíže bytí

Hroužíš se do mě

V bezmoci bratři, pouta mlčení

Nikdy

jsme si nebyli blíž

V takovymhle vedru, v takovym kraválu, v takovymhle metru

divnym darem na obtíž

Vidíš slyšíš už se valí vody

Vidíš slyšíš mlčíš

Vidíš slyšíš už tě stáhnou z lodi

Vidíš slyšíš mlčíš

Vidíš slyšíš už tě melou proudy

Vidíš slyšíš mlčíš

Vidíš slyšíš už se valí vody

Vidíš slyšíš mlčíš

A jazyk umrtvený klín

přesto bolestí sytí

Orientační běh

Kam kroky tě vedou

když nohy se boří a bláto se lepí

Necháš za sebou

města a domy a zbrodění řeky

Kam kroky tě vedou

když u žeber píchá, už hodiny sípáš

Na nože berou

tělo oděné v ostružiní

Kdo ví

A jaký mapy tě vedou

Kde je ta strelka, co ukazuje sever

Co je pole, co cesta, co vrstevnice

Kdy ji opouštíš

Proč taháš za sebou

ta jména a příběhy lidí

Ty balvany, slepence zkamenělin
a laviny odpuštění

Běžíš dál svůj orientační běh
Můžeš se nacházet, jak často chceš
Běžíš dál svůj orientační běh
Nikdo tě nepochválí, až doběhneš

Každý má právo se ztratit
Každý má právo tu nebýt
Každý má právo se točit
Točit se v kruzích
Každý má právo nestačit
Každý má právo se zlobit
Každý má právo myslet
na vlastní nebezpečí

Nikdo to tu neřídí
nikdo to nediriguje
Nikdo tě nedrží
nikdo tě nezachraňuje
Nikdo to neřídí
nikdo to nediriguje
Nikdo tě nedrží
nikdo tě nezachraňuje
Snad je to tak lepší
Snad je to lepší
Bude to dobrý

Běžíš dál svůj orientační běh

Můžeš se nacházet, jak často chceš
Běžíš dál svůj orientační běh
Nikdo tě nepochválí, až doběhneš

Ostatní borci
maj trasu v malíku
A ty se teprv škrábeš
z prvního hustníku
A to, čím zazáříš
není klubový úbor
Leda tak nanejvýš
tvůj orientační smysl pro humor

Děvčátko na řece

Sedí a sedí
zborcená
v pokoji z mládí
mezi knihama

Už skoro nevidí
Už nikoho nemá
Jen jediný známý
občas zavolá
a zkouší, jestli to ještě zvedne

Kůži má jemnou

jak list papíru
Plnou modřin
v barvě inkoustu

Inkoustu, kterým básník
pro ni verše psal
Ale to už je dávno
Představ si, skoro sedmdesát
chci říct osmdesát
promiň, vlastně devadesát let

Kam se poděl, kam se poděl básník Halas
a děvčátko na řece, které viděl v proudu se umývat
Kam se poděl, kam se poděl básník Halas
Nesnadné je zapomenout, těžké se vzpomínat

V pokoji z mládí
se čas zastaví
Plameňák s tanečnicí
porcelánoví

Už není co bránit
A není co bořit
A co zbylo nevyřčené
to nemůže nikdo doříct

Kam se poděl, kam se poděl básník Halas
a děvčátko na řece, které viděl v proudu se umývat
Kam se poděl, kam se poděl básník Halas
Nesnadné je zapomenout, těžké se vzpomínat

A už se to blíží
Už se to krátí
Už nemusí čekat
Už se nebrání
Hlava jí klesá
Telefon zvoní
Nikdo to nezvedá
Nikdo to nezvedá

„Zpívá a hlásek se jí stále rozbíjí
pomněnky radostí se krčí,
blatouchy zlato hází jí“

Napořád

Vítej, už tě čekám
Máš mě snad za člověka
Co slíbí a nedodrží
Chvíli nevydrží

No někdy se to zkomplikuje
Někdy se v tom hůř orientuje

Vážně už budu jiný
stálý a spolehlivý

Už žádný žárlivý scény

Lásku na noční směny

Hlavně se přestaňme hádat

Zkusim si to v hlavě uspořádat líp

Ale jsem rád, že tu jsi

A že jsme si to vyříkali

že jsme se pochopili

Jen se ještě musim ptát,

co přesně myslíš tím napořád

A jedna věc mi nedá spát

kam vlastně míříš tím každý sám

Hlava mi nepobírá

že tenhle krám se zavírá

A tenhle trám že vodu nabírá

A další plavba že už se nekoná

Přišli, uviděli

na krev nebojovali

Stáli bez duše těla

S tím nic nenaděláš

když si lidi ubližujou

ať si říkaj pravdu nebo si lžou

Ale jsem rád, že tu jsi

A že jsme si to vyříkali

že jsme se pochopili

Jen se ještě musím ptát,
co přesně myslíš tím napořád
A jedna věc mi nedá spát
kam vlastně míříš tím každý sám
Hlava mi nepobírá
že tenhle krám se zavírá
A tenhle trám že vodu nabírá
A další plavba že už se nekoná

Nikdy nikdo nebude víc než my dva
Nikdy nikdo nebude víc pro mě znamenat

Proces

Je to jedno,
je jedno, co tě baví
Můžou to bejt holky
může to bejt psaní

Tady ti to znechutěj, na to je tu spoleh
Tady ti to posouděj, všude jsi na doslech

Je to jedno
je jedno, co tě baví

Voni vědí, voni vědí, voni vědí

jak si tě nastrojít, jak sluší ponížení

Tak třeba řeknou

seš ňákej divnej

A třeba řeknou

Nikoho nezajímá ten bordel, co máš v hlavě

Tak třeba řeknou

ty nemáš nárok

A třeba řeknou

Je to všechno jenom jednou

Tyhle dveře tu byly jenom pro tebe

Všechno to smlouvání bylo zbytečný

Tyhle dveře tu byly jenom pro tebe

A teď jsou zavřeny

Je to jedno,

je jedno, co tě baví

Může to bejt život

anebo umírání

Tady na tom nesejde, tady se to ztratí

Tady seš jen malej pán, někdo jinej to tu platí

Je to jedno

je jedno, co tě baví

Voni vědí, voni vědí, voni vědí

jak si tě nastrojít, jak sluší ponížení

Tak třeba řeknou,

Budeš hořet v pekle
A třeba řeknou
Jó, se to nasčítá, jo vono se to sečte
Tak třeba řeknou
Budeš hořet v pekle
A třeba řeknou
Je to všechno jenom jednou

Tyhle dveře tu byly jenom pro tebe
Všechno to smlouvání bylo zbytečný
Tyhle dveře tu byly jenom pro tebe
A teď jsou zavřeny

Voni vědí, voni vědí, voni vědí
jak si tě nastrojít, jak sluší ponížení

Tramvaj Touha

Dívat se z paneláků na malé lidičky
Při pěti dioptriích blíží se to pravdě
Svět je jak pověšený z prstenu na oprátce
Oči mi mžourají, takže asi svítí slunce
Ale ani to mi není cizí

Když půjdem na louku, potkáme květiny
A po třech rumech jde to celkem snadno

Trochu se osmělím, zeptám se naruby
Ty mi to obrátíš, aby nebylo tak sladko
Ale ani to mi není cizí

To si taky dávám mezi náma
Do Tramvaje Touha nasedávám

Když se mi dívaly sny, když se mi smály do očí...
Ani to mi není cizí

Dívat se z paneláků, počítat náklad'áky
Drží se za ruce jak lidi za výfuky
Chodníky Vinohrad koupou se v čokoládě
Štípe mě v nose, ale dneska se dá léčit i tohle
Ani to mi není cizí

To si taky dávám mezi náma
Do Tramvaje Touha nasedávám

Za jeden provaz

Jako každý večer usedli jsme spolu
k ostrým příborům, němým talířům
Nejnovější zprávy čteš si na mobilu
Hoří celý svět, nebo jen tvůj dům?

Táhnem všichni za jeden provaz

Jen občas opačným směrem

Kolik životů ti zbývá prožít?

Kolik kopců lze ještě přejít?

Kolik moří zbývá ještě vypít
než vystřízlivíš?

Kolik životů ti zbývá prožít?

Kolik kopců lze ještě přejít?

Kolik ohňů, co kde ještě hoří,
uhasíš?

Jako každý večer usedli jsme spolu

k ostrým příborům, němým talířům

Nejnovější zprávy čteš si na mobilu

Hoří celý svět, nebo jen tvůj dům?

Táhnem všichni za jeden provaz

Jen občas opačným směrem